

[Rimstad.]

atlantiske fællesskab. Ingen ansvarlige kan være interesserede i, at en sådan hensigt fremmes, og ud fra den flertalsopfattelse, der findes her i tinget, og som vort parti deler, med hensyn til betimeligheden af vort NATO-medlemskab kan vi ikke støtte dette forslag.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Jeg har den enkelte bemærkning at gøre til det ærede medlem hr. Poul Dam, der siger, at der endelig er indført demokrati i Danmark, for nu kan man også diskutere udenrigspolitik offentligt, at jeg med ham kan dele glæden over, at der er en mere levende interesse for udenrigspolitik i den danske offentlighed, herunder også og især hos dansk ungdom. Men jeg må bedrøve ham med at sige, at det er og fortsat vil være således, at en del af de forhold, man beskæftiger sig med i udenrigspolitikken, berører andre landes interesser så intimt, at vi fortsat er nødt til at opretholde det apparat, vi har for behandling af udenrigspolitik, derunder også det udenrigspolitiske nævn.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam): Må jeg begynde med at sige til den højtærede udenrigsminister, at jeg da hverken havde tænkt mig, at vi skulle afskaffe det udenrigspolitiske nævn eller den højtærede minister. For den højtærede ministers personlige vedkommende vil jeg sige, at vi nødvendigvis skulle undvære ham foreløbig, end ikke i en kortere tid, som vi så tit må.

Må jeg dernæst bemærke, at vi meget vel er klar over, at der er hensyn at tage til udlandet. Der står også i det forslag, vi har stillet, at de indhentede oplysninger kun kan offentliggøres i det omfang, som hensynet til landets sikkerhed tillader. Den mangel på realitetssans, som man undertiden skyder os i skoene, er ikke så eklatant, som det ofte hævdes. Der kan både være ting om vore allieredes adfærd og om vore eventuelle modstanderes adfærd, som ikke egner sig til at udsprede i større udstrækning — selv om man måske en gang imellem kan synes, at det er lidt lettere at få udsprede ting om den ene parts adfærd end om den anden dens.

De ærede ordførere har jo ikke været så ufærdelig venligt stemt over for selve

tanken om nedsættelse af en parlamentarisk kommission. Når det siges, at der utvivlsomt i en sådan kommission vil foregå en drøftelse, der er præget af de synspunkter, man har i forvejen, er dette vel nok i en vis henseende rigtigt. Det vil være temmelig meget forlangt, at ærede medlemmer af dette ting, som eventuelt ville blive indvalgt i kommissionen, skulle ophøre med at have synspunkter. Vi er ikke ukendt med, at medlemmer af det høje ting kan ændre deres synspunkter, endog temmelig pludseligt. Men helt ophøre med at have synspunkter vil jeg alligevel ikke tro de kan.

Det kan også siges, at når der tidligere har været nedsat parlamentariske kommissioner — og det, jeg naturligvis nærmest tænker på her, er kommissionerne efter besættelsestiden — er det i høj grad sket på et sådant grundlag, at man vidste, at de forskellige kommissionsmedlemmer havde ganske fasttømrede anskuelser om de ting, man skulle drøfte. Jeg kan måske gøre den indrømmelse, at det, der kom ud af disse parlamentariske kommissioners arbejde, også en gang imellem var præget af, at kommissionsmedlemmerne havde nogle ganske bestemte synspunkter, som de gerne ville have materiale til at bevise.

Noget lignende kunne muligvis ske her. Men kommissionen ville i hvert fald, sådan som folketinget er sammensat i øjeblikket, have et flertal af tilhængere af Atlantpagten, og man ville herved have en ganske betydelig garanti imod, at der skulle blive sagt for meget eller komme for meget ind af de efter nogles mening uansvarlige Atlantpagtmodstanderes synspunkter.

Når det ærede medlem hr. Frode Jakobsen og andre har sagt, at nedsættelsen af en sådan kommission ville skabe usikkerhed om vor politik blandt vore allierede, må jeg sige, at jeg slet ikke forstår det synspunkt. Det må være gået op for vore allierede, at dette land er et folkestyret land, hvor der forud for beslutninger går drøftelser og grundige undersøgelser. Jeg er klar over, at visse af vore allierede ikke har tilstrækkelige forudsætninger hjemmefra for at forstå, hvad folkestyre er, men de fleste af dem har det dog.

Jeg tror tværtimod, at et sådant grundigt arbejde ville styrke indtrykket af, at Danmark havde en selvstændig udenrigspolitik,